

مفهوم «ملت»

مفهوم «ملت» ، که در معنای جدید خود، مفهومی متاخر است که عمری حداکثر دویست ساله دارد

مفهوم «ملت» ، که در معنای جدید خود، مفهومی متاخر است که عمری حداکثر دویست ساله دارد، هر چند خود این مفهوم یعنی Nation و پهنه‌هایی که بر این اساس بر خود نام‌گذاری کرده‌اند مثل نامی که کشورها دارند، ممکن است از نام‌های قدیمی گرفته شده باشند، اما این نام‌ها به صورتی جدید بازتعریف شده‌اند. از این نقطه نظر ملت را می‌توان گروه نسبتاً بزرگی از کنشگران اجتماعی تعریف کرد که خود را در پهنه‌ای فضایی-زمانی خاص و در قالب‌هایی حقوقی و سیاسی و در تعلق به آنها تعریف می‌کنند. این قالب‌ها، ملت‌ها را به مثابه «حق»ی درونی و برونی به عاملی مشروعیت‌دهنده برای قدرت‌های سیاسی تبدیل کرده‌اند، که برای تثبیت خود و یا بالا بردن این مشروعیت عمومی، سیاست‌های زبانی یعنی ایجاد یک یا چند زبان محدود ملی، ایجاد یک گذشته تاریخی و باور به آینده و سرنوشتی برای خود را در دستور کار خود قرار می‌دهند و سپس این فرایندها را در کنشگران خود چنان درونی می‌کنند که به نظر آنها کاملاً «طبیعی» و کهن بیابند در حالی که حاصل فرایندهای ذهنی و رفتاری کاملاً حساب‌شده و متاخری بوده‌اند. در مورد ایران، طبعاً، مفهوم انسان ما را به سوی جهانشمولی بسیار گسترده‌ای هدایت می‌کند: ما در هر کجای ایران و در هر شرایط مادی و ذهنی‌ای زندگی کنیم، انسان هستیم و این ما را به میلیاردها انسان دیگر پیوند می‌دهد. این پیوند در آن واحد هم پیوندی زیستی (بیولوژیک) است که به خصوصاً مشترک ما به مثابه یک گونه جانوری با سایر انسان‌ها بر می‌گردد. و هم پیوندی فرهنگی است که به تحول آن خصوصیات طبیعی در قالب ابداع‌های ابزاری و زبانی مربوط می‌شوند. انسان بودن ما امری کهن و بسیار ریشه‌دار است و همچون سایر انسان‌ها عمری چند میلیون ساله دارد.